

tribuna | ÀNGEL ROCAS I HUERTOS. Doctor de la unitat de reproducció de la Clínica Girona

Una esperança i un pas enrere

És una bona notícia l'aprovació de destinar els embrions congelats de les parelles que ho autoritzin per a la investigació de les cèl·lules mare però és una mala notícia que hi hagi la intenció de limitar el nombre d'òvuls per fecundar

Es una bona notícia, una notícia molt bona, l'aprovació de destinar els embrions congelats de les parelles que ho autoritzin per a la investigació de les cèl·lules mare i les possibilitats de crear teixits humans per a l'ús terapèutic és una meravellosa notícia que obre les portes a milers de malalts que en el seu moment es pobran beneficiar d'aquests avenços mèdics.

Els malalts diabètics de totes les edats que actualment depenen de les seves injeccions diàries d'insulina, els malalts de Parkinson que han de prendre medicació continuada amb els seus efectes secundaris per mantenir el tremolor controlat, els malalts d'Alzheimer que veuen com la seva vida va minvant inexorablement cap a la buidor total, els malalts cardíacs que saben que una part del seu cor ha deixat de bombejar i qui sap si els malalts renals que ara depenen de la diàlisi podran també beneficiar-se d'aquestes tècniques de regeneració de teixits afectats i d'òrgans malalts. Quan vindrà el dia que els trasplantaments d'òrgans tal com està enfocat actualment és només una anècdota mèdica.

Encara passaran bastants anys perquè això sigui una realitat quotidiana, s'han de superar moltes dificultats, investigar moltes teories, assajar molts estudis fins que es puguin treure conclusions definitives, però estem en bon camí. Jo no m'hauria imaginat mai que en tan pocs anys estiguéssim on som. Parlo del camp de la reproducció, que és el que conec més. Parlem de fecundació *in vitro*, de microinjecció espermàtica amb totes les seves variants,



La ministra espanyola de Sanitat, Ana Pastor, i el conseller del ram de la Generalitat de Catalunya, Xavier Pomés, durant una trobada a Barcelona. / EFE.

de donació d'òvuls, de diagnòstic preimplantacional com una rutina que sembla que hagi existit tota la vida en la pràctica mèdica. Això no és cert, la Marie Brown només té 25 anys (1978) i el primer nen fecundat per microinjecció espermàtica només en té 14.

L'avanç ha estat espectacular a tots els nivells. A nivell farmacològic les noves teràpies amb hormones recombinants (obtingudes per enginyeria genètica) han contribuït encara més a avançar en el món de la reproducció i han donat una taxa de resultats més bons amb fàrmacs més purs, amb menys efectes secundaris i pautes de tractament més senzilles. Les unitats de reproducció a nivell de l'Estat espanyol han passat de 3 o 4 a finals dels anys 80 a més de 90 a l'actualitat (a Ca-

talunya són més de 20). Això ha fet que el nombre d'embrions congelats actualment sigui molt elevat i que fins ara no hi havia cap sortida legal al tema i les unitats de reproducció començaven a estar col·lapsades en aquest tema.

Personalment penso que les parelles que han aconseguit el seu propòsit de tenir un o diversos fills per tècniques de reproducció assistida, la majoria no tindran cap problema per donar aquests embrions per a investigació. Ells són molt conscients que sense els avenços mèdics no haurien aconseguit mai el fill que tant desitjaven i per tant fins i tot se sentiran molt satisfets de la seva decisió. Pensar que d'alguna manera contribueixen al desenvolupament de nous teixits que

podran salvar molta gent en un futur pròxim no deixa de ser una font de satisfacció. Els que ens dediquem a aquest món apassionant que és el de donar vida, ens satisfà profundament la notícia que contribuirem a salvar i a donar encara més vida. Encoratjo tots perquè cadascú a la seva manera i en el seu àmbit ja sigui personal, cultural, científic o polític ajudi a promoció, divulgar, donar suport a aquest tipus d'investigacions i teràpies perquè amb els anys puguem millorar la qualitat de vida dels malalts, la dignitat com a persones, la satisfacció de millorar la nostra salut i l'orgull de contribuir a avançar cap a una sanitat millor per al segle que comença.

És una mala notícia; molt mala notícia, que hi hagi la intenció de limitar el nombre d'òvuls per fecundar. Com deia un col·lega meu, fem un pas endavant i dos enrere. Perquè els polítics volen posar-se per davant de tot sense saber el que signifiquen realment les seves decisions. Si ens limiten el nombre d'òvuls per fecundar, reduiran dràsticament les possibilitats finals d'embaràs a les múltiples parelles que volen tenir un fill i que tant el costa ja haver de sotmetre's a aquest tipus de tècniques. Penso que les institucions i els professionals de la sanitat haurien de pronunciar-se més sobre quina és la seva posició per fer saber als polítics que això no ha de ser una decisió de partit sinó un dret constitucional sense fissures i deixar els grups de professionals experts que decideixin quin és el mètode més adequat per a cada parella per poder-li donar les millors garanties d'èxit.